

Izhaja
v ponedeljek
in petek.

Stane mesečno Din 7.—
za inozemstvo Din 20.—.
Posamezna številka
1 Din.

Račun poštno-čkovnega
zavoda števil. 10.666.

NOVA DOBA

Uredništvo
in upravljalstvo:
Celje
Strossmayerjeva ulica 1,
pritličje.
Rokopisov ne vračamo.
Oglaš po tarifu.
Telefon int. števil. 65.

Za „Novo Dobo“.

Celje je vajeno že od devetdesetih let, ko je tu osnoval in vodil g. Dragotin Hribar slovensko tiskarno, predhodnico sedanje Zvezne tiskarne, na večkrat izhajajoč tednik. Naši starejši Celjani se bodo gotovo spominjali »Domovine«, ki je vodila skoraj dve desetletji hud in požrtvovalen boj za celjsko Slovencev in katere velika zasluga je nedvomno, da smo se Slovenci v Celju kljub vsemu nemškutarskemu in vladnemu nasprotovanju in terorizmu utrčili. Odpadništvo je nazadovalo, naše kulturno in gospodarsko življenje pa se je tako ojačilo, da nam Slovincem ob prevratu ni bilo težko prevzeti vodilne vloge v mestni občini.

»Domovina« in njena naslednika »Narodni Dnevnik« (celjski) ter »Narodni list« pa svojega delokroga niso omejevali samo na mesto Celje, temveč tudi na celo celjsko kotlino, na Posavje in na Šaleško ter Mislinjsko dolino. Povsod so ti časopisi živo zasledovali razvoj našega naroda in so se ob času, ko se je naše politično življenje že diferenciralo, se ločilo v razne struje in stranke, zavzemali odločno za napredno orijentacijo našega ljudstva.

Za imenovanimi listi je nastala v Celju »Nova Doba« ob času, ko smo Slovenci prešli v lastno državo, ko smo se znebili avstrijsko-germanske more. Njena naloga je bila združevati vse naše narodno in patrijotsko čuteče sloje za delo na konsolidaciji naše domovine, boriti se proti nazadnjaštvu in za utrjevanje narodnega značaja naših mest in trgov. Zasledoval pa je list vedno tudi aktualne dogodke v našem narodnem gospodarstvu vobče, pri malem kmetijstvu, obrti in trgovini pa še posebej. To nalogo je list skušal izpolniti in bode to delal tudi v bodoče.

Vidi se, da more lokalni list najboljše in najuspešnejše zasledovati vse pojave političnega, kulturnega in gospodarskega življenja svojega delokroga. Zato je pa dolžnost narodnega občinstva ne le v Celju, temveč tudi v široki njegovi okolici, da naš lokalni časopis »Nova Doba« ne le naročuje in kupuje, temveč tudi v njem insertira, ga zalaga z dopisi itd. Ni treba, da se pišejo le politični dopisi; povsod imamo društvene, družabne in razne gospodarske dogodke, kateri so zanimivi tudi za sosede ali rojake v tujini. List bo vse rad sprejemal in priobčeval. »Nova Doba« je prevzel sedaj po-

seben konzorcij; one organizacije in posameznike, na katere se bode obrnil za pomoč pri delu za »Novo Dobo«, prosi, da mu radi dobre stvari pomagajo.

Tužna Istra.

Redko kedaj odmeva po Evropi kak krik mučenih in gaženih Slovencev in Hrvatov na Primorju. Slovenci kakor Hrvati v Italiji so mali po številu — in za to se najbrže ne splača, da bi se evropsko javno mnenje bavilo z njimi. Prepušča jih mirno njihovi usodi, izroča jih na milost in nemilost italijanskemu imperijalizmu — dasi vidi, da ta imperijalizem s svojimi metodami stalno in vedno ogroža svetovni mir.

Jeden slučaj pa je sedaj vendar nekoliko pretresel Evropo. Predložili so ga evropski javnosti Italijani sami — ker so mislili, da so ta slučaj tako garnirali, da bi naj služil za obsodbo dozdevne jugoslovanske »propagande« v Primorju kot italijanskem ozemlju. Toda ta drugače nezainteresirana evropska javnost je bila toplot nezaupljiva in kritična. In konstatirala je skoraj da soglasno, da je bila sodba, ki je bila izrečena 16. t. m. nad petimi istrskimi hrvatskimi kmetijskimi, fanti odvratna in naročena.

Zgodovina tega groznega slučaja je znana. istrski mladi Hrvati Vladimir Gortan, Dušan Ladavac, Vekoslav Ladavac, Viktor Bračac in Živko Gortan so bili postavljeni pred izredno sodišče v Pulju, ker so bili osumljeni, da so 24. marca, na dan volitev v fašistični parlament, streljali v skupino volilcev blizu Pazina. Ti volilci, razume se, italijanaši so z godbo na čelu in pod vodstvom vaškega italijanskega učitelja korakali na volišče. Pri tem streljanju, ki je bilo po nekaterih poročilih celo obojestransko, je bil italijanaš Tuhtan smrtno nevarno ranjen in je tudi umrl. Ni se moglo dokazati, kdo je pravzaprav streljal in kdo ni streljal, toda gori imenovani fantje so bili kot znani slovanski nacionalisti osumljeni in po italijanskem javnem mnenju že vsled svojega narodnega prepričanja kar predestinirani za najtežje kazni. Kako daleč je šla hujskarija, kaže izjava pred-

sednika generala Cristinija »Manchester Guardianu«, »da mora biti ta proces kratek in oster, ker se mora prebivalstvo očistiti mentaliteta obtoženih.« In za ta »mentalitet« gre. V Istri je začelo cveteti renegatstvo. Pokvarjeni in časti kakor denarja željni elementi prestopajo trumoma v talijanaške, fašistične organizacije in postajajo najhujši sovražniki narodnih Hrvatov in Slovencev. Razumljivo je, da jih ti po zaslugi zaničujejo in črte. Tako nastopa težka atmosfera na deželi, ki jo premišljeno povzroča in vzdržuje italijanska vlada sama. Ako treba ali ne treba, talijanaš je vedno zaščiten, Slovenec vedno izzivan. Tako se rode slučaj kot gornji, prepiri, streljanje. Tako se sumi in obdolžuje vsak Slovan. Tako se preganja slovanski »mentalitet« ...

Ta »mentalitet« je zavedel tudi generala Cristinija do njegove strašne izjave, ki je z opisom slučaja vred izzvala proteste po celi Evropi. Vendar se je zganilo javno mnenje v obrambo najbolj preprostih pojmov človečnosti. Tako daleč pa ne sega noben imperijalizem, noben nacionalni boj, da bi se nasprotnika kar osumilo in obsodilo radi njegovega prepričanja na smrt. Mednarodno protifašistično združenje v Parizu in Berlinu je objavilo v časopisu plameneč protest in zahtevalo za obtožence redno sodišče. Obenem je povdarjalo, da njihova krivda ni v ničemer dokazana. Oglasila so se ženska društva, oglasila se je mahoma cela akademska omladina Jugoslavije s protestnimi telegrami na Društvo Narodov. Celo mali kraji, kot naše Celje so se potom svojih nacionalnih društev oglašili takoj po obsodbi proti krvavi krivici, ki se je dogodila v Pulju.

Kajti neglede na okoliščine, tudi če bi dali veljati težek italijanski zakon o zaščiti države v polnem obsegu, je puljski proces ogromna krivica, ker obtožencem ni bila dokazana krivda. Še uradno italijansko poročilo o »procesu«, ki ni bil noben proces, beleži izpoved nekega policijskega uradnika, da so streljali »oni iz Pazina«. Kdo je bil tedaj pri tem streljanju udeležen? Zakaj se je vršilo? Ali se morda ni

dogodilo niti ob istem slavnostnem sprevedu na volišče? Na ta vprašanja bomo težko kedaj slišali odgovor...

Vladimir Gortan, mladi in junaški Istrian, je junaško umrl za svoje narodne ideale. Ne bi bili vredni življenja, ako mu ne bi ohranili večno zvestega spomina.

Protestno zborovanje celjskih narodno-kulturnih društev.

Vsa celjska narodno-kulturna društva so bila na vabilo »Soče« v soboto zvečer v Narodnem domu po daljšem času zopet polnoštevilno zbrana, da dajo duška — svoji žalosti in svojem ogorčenju nad puljsko obsodbo pet nesrečnih istrskih rojakov!

Predsednik »Soče« je vodil zborovanje in dal besedo g. dr. Mejaku, ki je v daljšem govoru opisal ozadje in potek puljskega procesa. Na koncu govora so navzoči vstali in z enominutnim molkom počastili spomin Vladimira Gortana. Nato je bila predlagana resolucija, ki je bila soglasno sprejeta in se glasi:

»Podpisana narodno-kulturna društva v Celju, zbrana 19. oktobra 1929 na skupnem sestanku v celjskem Narodnem domu, so sklenila z ozirom na prežalostni dogodek v Pulju, sledečo resolucijo: Izrekamo javen protest in izražamo najgloblje ogorčenje nad postopanjem italijanskih oblasti v procesu proti našim istrskim sorojakom. V nemi žalosti se klanjamo manom mučenika Gortana. Njegova nedolžna preleta kri naj nas svobodne Jugoslovane spominja vsikdar in povsod na složno in vztrajno delo za dograditev popolnega jugoslovanskega doma. Kmečki sin iz sredine naših istrskih sorojakov naj nam bo simbol neznosnega trpljenja našega življa v Italiji. Živkoti Gortanu, Viktorju Bačasu, Dušanu in Vekoslavu Ladovcu, ki jih je fašistični tribunal v Pulju obsodil na 30-letno ječo, pa kličemo: »Naše misli so pri vas, bodite pogumni, zavedajte se, da trpite le za svoje nacionalno prepričanje in imejte upanje, da pride rešitev.«

Na Narodnem domu je visela v soboto popoldne in celo nedeljo črna zastava.

Zastopniki društev se udeležijo maše zadružnice za Gortanom v celjski far-

Tast Kondelik in zet Vejvara

Češki spisal Ignát Herrmann.

Z avtorjevim dovoljenjem poslovenil Stanko Svetina.

»In marsikatera gospa je kakor prodana, ako ne pazi! Zapomni si, Pepica, posebno tam, kjer so mlade gospodinjice, hoče biti dekla modrejša in pametnejša nego gospa. In žalibog včasih je to tudi res. Marsikaka gospodična, ki se omoži, ne ve, po čem je pri mesarju meso, kje se kupi sladkor in kava, ali mora cmoke zakuhati v mrzli ali gorki vodi. Dosti jih je, ki tega ne vedo in ne znajo, veruj mi. Ti si se seveda tega učila in vendar se lahko zgodi, da boš včasih v zadregi, kaj in kako. In tu ti povem odkritosrčno: nikdar se ne posvetuj z dekle, ampak pridi k meni. Posebno pa se navadi to, da boš vedela danes, kaj boš kuhala jutri. Na vse se spomni in če ne boš kaj vedela, imaš vedno dovolj časa, da prideš k meni, ali da pošlješ po me. — Deklo navajaj k redu, Pepica, toda to se razume: ti ji moraš biti v dober vzgled. Vse naj ima svoje mesto, tako, da bi tudi v temi našla. — Sicer — (glas gospe Kondelike je sedaj malo padel) pa takoin-

tako ne bodeta imela te prve preveč dolgo.«

»Zakaj pa ne, mamica?« je vprašala Pepica skrbno.

»To je tako, mila hčerka«, je nadaljevala gospa Kondelikova, in njen glas je postal še bolj zamolkel: »Prvo leto se služi pri mladih zakonskih zelo rado. Šta dva človeka, ne dasta mnogo dela, dekla ima precej prostega časa. Toda kakor hitro pride štorclja v hišo, je konec. Ob krstu si izbere dekle diškerecijo, vzame od gospe prezent za izvanredni trud — in odpove. Ali pa nagaja gospej tako, da ji ta sama odpove. To se je meni pripetilo, videla sem to že pri vseh znanih in vedno se ta stvar ponavlja. In Bog daj, da bi vzdržala ta vaša vsaj prvo leto. Potem bomo poskrbeli naprej.«

Pepica je postajala po vsaki taki materini razlagi žalostna in je rekla: »Prav gotovo bi raje, ko bi mogla ostati sama, mamica. Kar mi praviš, ni prav nič vabljivo.«

»I no, da, dete, res je. Toda ni mogoče. Katinka bi potem ne vedela, kje

mora prej biti in tudi o nas bi govorili, da imamo dekle na polovico, na posodo. In to sploh ne more biti, koncipist od magistrata brez dekle. Sicer pa mislim, da sem ti dobro izbrala. Dekle je prijazno in snažno. Glej, da jo tako tudi ohraniš, Pepica, dobra dekla je hišni zaklad.«

S takimi in podobnimi razlagami je spremljala gospa Kondelikova vse priprave, ki so se vršile za prihod novega in važnega člana, ki naj bi dopolnil mlado domačijo. Sama je prevlekla pernice na postelji v kuhinji s kanafasovo povlako, sama je izbrala porcelanast lonček, v katerega se naj daje dekli zajutrek in malica. Tudi za posebno namizno posodo za obed je že prej poskrbela, ko je napravljala hčerki balo.

Ko je mojster Kondelik videl, kake skrbi prizadeva to njegovi ženi, ni mogel biti tiho in je napravil hudomušno opazko:

»Mislim, Beti, da bi morala povprašati, ali ima ta punca tudi maturo!«

Potem bi šla k pošti in ne v službo«, je odgovorila gospa Kondelikova, ki si je prizadevala, da je ne bi sprog pobil. »K temu ni treba mature, ravno tako, kakor tudi ti ne povprašuješ svojih pomočnikov za njo, veš?«

Tu je mojster obstal, kar ga ni ovi-

ralo, da ne bi prišel drugič z drugačno hudomušno mislijo. — Toda v tej stvari je bila gospa trdna in je vsak napad odbila.

Najmanj je vedel o vseh teh stvarih Vejvara, ki je bil celi dan v pisarni.

Včasih zvečer mu je prihitela Pepica naproti celo do mestne hiše, in ga peljala domov ali pa sta se ustavila po kakem sprehodu pri »stariših«.

Toda poslednjega listopada je rekla Pepica opoldne Vejvari:

»Fran, danes ti ne pridem nasproti. Čakam dekle in ostanem doma.«

Toda ko je Vejvara prišel zvečer domov, mu ni nihče na njegovo zvonenje odprl. In ko je odklenil s svojim ključem in stopil v obednico, je našel na mizi listek, na katerega je napisala Pepičina roka:

»Dragi možiček, odšla sem k mamici, ki je poslala po me. Pridi tja. Pridi tja — potem pojedemo vsi domov. Pepica.«

Prebral je zelo površno pisemce in se ni ustavil pri besedici vsi. Sicer bi jo pa smatral kot napačno nadomestilo za besedo oba. In skoro vesel je bil, da ni dobil Pepice doma. Tudi Vejvara je imel proti koncu meseca svoje posebne skrbi in veselil se je začetka novega meseca.

ni cerkvi v četrtek 24. t. m. ob pol 8. uri.

S tega sestanka je bila poslana tudi brzojavka Nj. Vel. kralju naslednje vsebine:

»Podpisana narodno-kulturna društva v Celju, zbrana 19. oktobra 1929 na skupnem sestanku v celjskem Narodnem domu, pozdravljajo ukrep Njegovega Veličanstva z dne 3. oktobra 1929 glede novega naziva države in njene upravne ureditve. Trdno smo prepričani, da je s tem modrim ukrepom dana najtrdnjša podlaga za vsestranski napredek ljubljene nam Jugoslavije in za popolno dograditev jugoslovanskega doma.«

Seznam društev, ki so se udeležila sestanka in sklenila resolucijo:

1. Celjsko pevsko društvo, 2. Celjsko godbeno društvo, 3. Celjska orlovska podzveza, 4. Celjska sokolska župa, 5. Dramatično društvo, 6. Francoski krožek, 7. Glasbena matica, 8. Jadranska straža, 9. Jugoslovansko-čehoslovaška liga, 10. Jugoslovanska matica, 11. Katoliško prosvetno društvo, 12. Koto jugoslovanskih sester, 13. Krekova mladina, 14. Ljudsko vseučilišče, 15. Narodna odbrana, 16. »Oljka«, pevsko in glasbeno društvo, 17. »Orjem«, 18. Orliški krožek, 19. Podružnica C. M. D. moška, 20. Podružnica C. M. D. ženska, 21. Rdeči križ, krajevni odbor, 22. Savinjska podružnica S. P. D., 23. »Soča«, 24. Sokolsko društvo, 25. Streljačka družina, 26. Telovadno društvo »Orel«.

Domače vesti.

d Ljudsko vseučilišče v Celju ima danes, v ponedeljek 21. t. m. ob 20. uri zvečer v risalnici meščanske šole izredni občni zbor z dnevnim redom: 1. sprememba pravil in 2. slučajnosti.

d Okrožni inšpektorat v Celju. Mariborski listi pišejo, da je okrožni inšpektorat za Maribor že zasiguran. Želeti bi bilo, da bi se naši celjski merodajni činitelji tudi energično zavzeli za okrožni inšpektorat v Celju. Trgovsko-obrtna zbornica je to že storila na zadnji svoji seji. Ne čakajmo, da ne zamudimo prilike!

d Velika razstava narodnih vezenin in slik v Celju. Čitali smo letos poleti, da sta letos poleti Beograjčana, g. Danilo Popović in njegova žena ga. Desanka, razstavila ne Bledu srbske, hrvatske in tudi nekaj slovenskih narodnih noš. Dosegla sta popoln uspeh. Razstavo ste si ogledali tudi rumunska kraljica Marija in princezinja Ileana ter se o njej prelaskavo izrazili. Naša kraljica Marija pozna razstavo že od preje. Vso divoto te šredke razstave vezenin in slik si lahko sedaj ogledajo tudi Celjani v veliki dvorani Celjskega doma. Vsak prekrasno uvezen komad je umetnina za se in predstavlja veliko vrednost. Poleg tega so razstavljene slike ruskega slikarja Šeleumova, ki si je pridobil glas posebno kot vojni slikar. Njegovih del je mnogo odkupila država.

Dosedaj je zalagala Pepica za vse potrebe z denarjem, katerega ji je za prve dni gospodarstva dala mamica Kondelikova. Toda jutri, ko dobi svojo plačo, da Vejvara prvič ženi določen vsoto za gospodarstvo, in tega se je veselil kakor otrok. — Vsak prost trenotek v pisarni je računal, kako vsoto razdeli in ničesar ni pozabil. Da, tudi najemnino je računal, čeprav sta stanovala v hiši mojstra Kondelika zastonj. Ta najemnina pripada pravzaprav Pepici in Vejvari jo bo nalagal v posebno knjižico za nepričakovane slučaje v življenju. Saj bi morala povsod drugod plačati.

In še nekaj je pripravljala za Pepico: zapisnik skrbne gospodinje. Izbral si je pri knjigarju lepo vezano knjigo in sedaj jo je nesel domov.

Ura je bila šest, lahko še napravi kos svojega dela. Hitro je sedel k pisalni mizi in je skrbno načrtaval prve bele strani knjige. Naj zapisuje tja Pepica vsak krajcar stroškov in na koncu meseca bosta videla, ali se je ohranilo »gospodarsko ravnotežje«, kakor je to Vejvara imenoval, in če se bo treba na kaj omejiti.

Delal je tako približno pol ure in odložil je že knjigo, da bi šel k tustu po ženo, ko je v predsobi zazvonilo.

Vejvara je hitel odpirati in na pragu je stala mlada dekla, čisto obleče-

Na razstavi, ki ostane otvorena do 2. novembra, bodo posebej uživale naše dame, ki se navdušujejo za lepa ročna dela in narodne noše. Vstopnina 5 Din za odrasle, 3 Din za mladino.

d Za postajališče v Tremarjih. Tremarčani in okolica so podali pri ravnateljstvu državn železnice v Ljubljani prošnjo za ustanovitev postajališča na Tremarjih med Celjem in Laškim. Železniška uprava je izjavila, da bi dovolila postajališče, ako se zgradi na stroške interesentov, kar se bo zgodilo. Včeraj je bila v to svrhu prirejena v Tremarjih narodna veselica, ki je bila prav dobro obiskana tudi iz Celja. Ker je že precej sredstev nabranih, je upati, da se kmalu pristopi k uresničenju davne želje vseh prizadetih občanov.

Ruska balalajka v Mestnem kinu

d Mestni autobus namerava v kratkem času upeljati dve novi progi in sicer Celje-Mozirje in Celje-Velenje-Šoštanj. Na progi Celje-Mozirje se je vršila v soboto 19. t. m. poskusna vožnja. Ta proga teče preko St. Petra, Dobrteše vasi, Ločice, Brega, Polzele, Pariželj, Braslovč, Malih Braslovč in Letuša v Mozirje. Poskusna vožnja je pokazala, da se bo dalo priti iz Mozirja v Celje in narobe najmanj v polmuri uri. Autobusni promet bo na tej progi dragocena dopolnitev železniškega prometa ter bo pomenil veliko komodnost zlasti za Mozirje in Braslovče. Otvoritev vožnje sta se udeležila poleg celjskih mestnih funkcionarjev tudi braslovški župan g. Omladič in mozirski župan g. Goričar. Cesta drugače odgovarja, samo ponekod je zelo vijugasta in ozka, n. pr. v Ločici. Tam pa je že projektirana preložitve izven vasi, kar bi zelo olajšalo promet. V hribu pri Polzele pa cesto že razširjajo.

d Dijaška kuhinja v Celju ima svoj redni občni zbor v ponedeljek dne 28. oktobra ob 6. uri zvečer v rdeči sobi Narodnega doma z običajnim dnevnim redom.

d Koncerti ruskih balalajk v Celjskem domu. V ponedeljek 21., torek 22., sredo 23. in četrtek 24. oktobra po večerni kinopredstavi se vršijo v mali dvorani Celjskega doma koncerti najboljšega zagrebškega zbora ruskih balalajk s petjem. Koncerti trajajo do 1. ponoči.

d Dunajska vremenska napoved za torek 22. oktobra: Milo, precej jasno, vendar pa negotovo vreme.

d Sestanek Korošcev. V soboto 26. t. m. imamo Korošci iz Celja in okolice sestanek v mali sobi hotela Evrope, da se pogovorimo o ustanovitvi pododbora v Celju, katerega predvidevajo pravila »Kluba Korošcev«.

d Primorski rojaki se pozivajo, da nosijo vsaj 14 dni v znak žalovanja kak viden znak.

na, vsa zasopla. Za njo pa neka babnica, ki ji je pomagala prinesiti kovček.

»Poljubljam roko, milostljivi gospod«, je spregovorilo dekle boječe. »Prosim, ali mora sem priti dekla?«

Sedaj se je Vejvara spomnil, da res čakata dekleta in je pritrdil zamišljeno:

»Da, da — toda gospe ni doma ... Ravno grem ponjo ...«

»Prosim, milostljivi gospod, samo pokažejo naj mi, kje je kuhinja«, in dekla je prišla za eno in babnica za drugo uho kovčka.

Sedaj je bilo Vejvari neprijetno, da je Pepica odšla. Moral je razsvetliti v kuhinji in pomignil je dekletu.

»Torej sem menda kovček, v to izdolino. In pravzaprav — to — kako ste nas našli ...?«

»Stara gospa mi je vse povedala, milostljivi gospod.«

»Saj sva pa tudi taval«, je pripomnila babnica. »Tukaj na Vinogradih nihče ničesar ne ve.«

Dekla je stisnila babnici nekaj denarja za pot in že se je obrnila v kuhinji:

»Ali naj grem po pivo, milostljivi gospod?« je vprašala.

»Sedaj ne — ko prideva z gospo«, je odgovoril Vejvara. Niti vedel ni, ali naj sedaj odide. Toda iti mora, ker

Slabi zobje

kvarijo najlepši obraz. Neprijeten duh ust je zopr. Obe hibi odstranite z uporabo krasno osvežujoče Chlorodont-paste. Zobje dobijo krasen sijaj slonovine, posebej z uporabo zobčaste Chlorodont-ščetke, ker ista čisti zobe tudi na njih straneh ter odstranjuje ostanke jedi, ki povzročajo gnilobo. Poskusite najprej z malo tubo Chlorodont-paste, ki stane Din. 8.—. Chlorodont ščetka za otroke, za dame (mehke ščetine), za gospode (trde ščetine). Pristno samo v originalnem modro-zelenem omotu z napisom Chlorodont. Dobiva se povsod. — Pošljite nam ta oglas kot tiskovino (omot ne zalepiti) dobili boste brezplačno eno poskusno tubo za večkratno uporabo. Tvojnice Zlatorog, Oddelek Chlorodont, Maribor.

54

d Seja celjskega občinskega sveta se vrši v petek, dne 25. oktobra ob 6. uri popoldne. Na dnevnem redu poročila posameznih odsekov.

d Kolaudacija novega mostu čez Hudinjo v Bukovem žlaku se vrši v petek, dne 25. oktobra.

d Večji vlom v Celju. Nocoj po ponoči je vlomil neznan uzmovnik pri manufakturni trgovini g. Fr. Roznana na Kralja Petra cesti v izložbo pri vratih in odnesel za prilično 2000 dinarjev raznih nogavic, naramnic, samovoznic, žepnih robcev, obrisač in okenskih zaves. Stekleno izložbo je odprl na ta način, da je z dijamantom, ki ga je potem pozabil na tleh, razrezal steklo.

Ruska balalajka v Mestnem kinu

d Umrla sta v celjski bolnici 19. oktobra Virant Jože, 67-letni pekovski pomočnik brez posla, doma iz St. Pavla pri Preboldu in 20. oktobra 77-letni prevzitar Jože Senegačnik, doma iz Stranice pri Konjicah.

d Uršulin sejm, ki smo ga imeli danes v Celju, je prava slika hmeljske krize. Manj je prodajalcev ko druga leta, saj je bila celo Kralja Petra cesta slabo zasedena s prodajalci — in kupcev še seveda mnogo manj, kljub temu, da je bil krasen, topel solnčni dan.

d Iz celjske policijske kronike. — Znani trik s povečevanjem slik. K zlatarju B. v Gospodski ulici je došel pred daljšim časom nek človek in se mu je predstavil za Ivana Mezeya, lastnika fotografskega zavoda za povečevanje slik v Zagrebu. Pogodil se je z B., da mu poveča sliko njegove matere in mu jo pošlje za mesec dni. B. mu je dal tudi sto dinarjev na račun. Sedaj pa ni slike ne Mezeyja. — Ovarjeni so trije kolesarji, ker so vozili brez luči in eden šofer radi prehitre vožnje. — Najden je bil pred kolodvorom zelen ženski šal. — Zgubil je v soboto prilično ob pol 12. uri dop. v mestu Otorepec Iv., sluga v cinkarni, tisočdinarski bankovec.

d Nevarnost velikega požara na Sp. Hudinji. V soboto 19. oktobra pop. so se vžgali v žagi g. Iv. Čaterja na Spod.

mu Pepica naroča.

Oblekel se je, ugasnil v obednici luč, zaklenil sobna vrata in je rekel dekl:

»Sedaj ne hodite nikamor — da, kako se imenujete?«

»Rezika, milostljivi gospod.«

»Torej ne hodite nikamor, Rezika — kvečjemu po mrzlo vodo, vodnjak je na dvorišču. Jaz grem pa po gospo in kmalu se povrneva. Pazite na luč, in tu v omari lahko obesite obleko. Ta je za vas. In mamica vas je poslala?«

»Prosim, da, milostljivi gospod.«

»Dobro, Rezika. Ne puščajte sem nikogar in sploh —«

In s tem »sploh« je stopil Vejvara skozi vrata in je hitel k električnem vozu, da bi bil kar najhitreje pri Kondelikovih. Nekak neprijeten čut ga je obdajal, ker je v to njuno tiho domačijo padla naenkrat tuja oseba.

Električni voz je ušel dragemu Vejvari ravno pred nosom, kakor navadno uide vsakemu, kdor ga nujno potrebuje. Ko je stopil iz hiše, je dobro videl na poslednji postaji medlo razsvetljen voz, katerega svetiljke so tupatam mrknile, kakor če se zaspanec brani zaspati. Vejvara je torej pospešil korake, da bi dohitel voz, predno se vzbudi iz dremanja, predno vzame kočijaž koc raz konja in švigne z bičem. Še kakih štirideset korakov mu

Hudinji vsled isker tramovi nad pečo, v kateri se je kurilo z žagovino. Domače osebe je takoj začelo gasiti z ročnimi gasilnimi aparati, dokler niso došli celjski gasilci z dvema vodoma, ki so z malo motorno brizgalno ogenj docela pogasili. Bila je velika nevarnost, da se vžge streha in se razširi ogenj na cel obsežen objekt. Posrečilo pa se je ogenj v kali zadušiti. Došla je tudi okoliška požarna bramba, kateri pa ni trebalo nastopiti. Škoda je kljub hitremu udušenju ognja vendar prav znatna.

d Iz Slovenjgradca. (Otvoritev Sokolskega doma.) V nedeljo, dne 17. novembra se proslavi delna otvoritev Sokolskega doma s svečano telovadno akademijo v dvorani Sokolskega doma. Prireditve se vrši ob 15. uri, tako da bodo tudi gostje izven Slovenjgradca mogli posejiti prireditve. K našemu velikemu prazniku vabimo sestre in brate od blizu in daleč; vsa društva pa naprošamo, da se na to našo prireditev ozirajo. Po akademiji se vrši v dvorani ples in prosta zabava.

Ruska balalajka v Mestnem kinu

d Iz Slovenjgradca. V proslavo 10-letnice obstoja našega Sokolskega društva se je vršil v soboto, dne 19. oktobra v risalnici meščanske šole slavnostni občni zbor, katerega je članstvo kljub izredno slabemu vremenu posetilo v velikem številu. Prvi se je oglašil k besedi starosta brat dr. Železnikar, ki je opisal v izredno lepem govoru predgovodovino nastanka in zgodovino razvoja našega društva tekom desetletne dobe. Povedal je mnogo zanimivega in je za svoj lepo zasnovan govor žel zasluženo priznanje. Nato so poročali za tehnični odsek načelnica s. Ivančeva, za mladinski in socijalni odsek br. Tominec, za zdravniškega br. dr. Železnikar, za prosvetnega br. Šentjunc, za dramatskega br. dr. Lavrič, za gradbenega in veseličnega br. Rojnik. Vsi referati so bili vzorno sestavljeni in nagajeni s ploskanjem, tako da je ves občni zbor potekel v najlepšem slavnostnem razpoloženju. Brat starosta dr. Železni-

je manjkalo, ko se voz premakne — še enkrat — in zopet — in sedaj se je zavlekel nekoliko metrov naprej. — Vejvara je skoro tekel. Toda ko je skoro z roko dosegel ograjo zadnje ploščade, je zažvižgalo tam spredaj, da je šlo skozi ušesa, in voz je naglo oddrdral, da napravi mesto drugemu, ki je prišel iz Prage in drdral po Šafarikovi ulici, na kar je hitro zginil v ovinku na Havličkovo cesto. Proti svoji navadi je Vejvara zaklel, ves zasopel, in je začel stopati počasi. Ni drugače, mora iti peš.



Ne preišlujute

če potrebujete obleke, ampak si ogledajte danes izložbe in veliko zalogo vele rgovine R. STERMECKI, kjer boste videli ogromno izbiro sukna, ševlota in kamgarna za moške obleke, krasnega in modernega biaga za damske plašče, svile, žame, parhenta, platna in razne druge manufakture za obleke

in perilo. Prepričajte se o kvaliteti in najnižjih cenah. Naku neprisiljen.

Ve etrgovina R. Stermecki, Celje.

kar je občni zbor prenapel zaključiti. Ker na zboru ni bilo prilike, porabljammo to priložnost ter kličemo svojemu dragemu starosti, ki vodi društvo od početka dalje do danes, k desetletnici starostovanja iskren zdravo s toplo željo, da bi nam še mnoga leta starostoval čil in zdrav.

d Pri koči trboveljske podružnice SPD na Mrzlici je bil včeraj »drveni kuluk« ker je bilo treba pripraviti smučarje in one, ki bodo hoteli pozimi obiskati koč, nekaj drv. Pozimi je ključ shranjen pri sv. Katarini (gostilna Sporn) in v Hrastniku pri Drakslerju.

d Čegavo je kolo? V soboto zjutraj okrog 2. ure je našel službujoči stražnik pred kavarno »Evropa« na Kerkovem trgu ob zid prislonjeno kolo znamke »Styria«, čigar lastnika kljub dolgotrajnemu čakanju ni hotelo biti od nobene strani. Kolo je shranjeno do zglastve lastnika na policiji.

d Cene za seno in slamo v Mariboru. V soboto se je plačevalo za seno 70—100 Din, za slamo 55—60 Din za 100 kg. Kislo seno je v ceni popustilo.

d Veliko žalno manifestacijo spomina Vladimira Gortana je priredila včeraj ljubljanska akademična omladina. V Sp. Šiški je daroval goriški izgnanec g. Doktorič mašo zadušnico, na kar se je vršil žalni spreved na univerzo, kjer je bil položen trnjev z jugoslovansko trobojnico, ovito v črno kopreno, na ploščo z datumom rapalske pogodbe. Bili so izrečeni tudi trije spominski govori. — Manifestacije po mestu je policija preprečila.

d Podružnica Poštne hranilnice v Ljubljani se preseli v soboto, 19. oktobra 1929 v svojo novo palačo na Aleksandrovi cesti. Radi selitve bodo vsi njeni oddelki (tudi blagajna) na ta dan poslovali za stranke samo do 12. ure. Od ponedeljka, 21. oktobra dalje bo poslovala podružnica v novem poslopju.

d Vpokojen je bil na lastno prošnjo s kralj. ukazom z dne 18. t. m. admiral Dragotin Prica, poveljnik naše vojne mornarice. Njegova osebnost je v naši javnosti splošno znana. Še letos smo ga videli v Celju, v zdravilišču na Laškem, na sokolski slavnosti v Št. Jurju, na letovišču v Šoštanju. Njegovo delovanje za mlado našo vojno mornarico bode ostalo z zlatimi črkami zapisano v naši zgodovini. Za Nar. Vječa v Zagrebu je bil poverjenik za mornarico; kot tak je šel v Pulj, kjer so se še nahajale vojne ladje antantnih držav, da bi poskusil rešiti za nas vojne ladje bivše avstro ogrske mornarice. Poleti 1919 je prevzel admiral Prica od angleškega admirala Trubridgea v upravo celi donavski vojni park in njegova zasluga je, da smo dobili toliko donavskih parnikov in vlačilcev, poprej lastnino Avstrije in Madžarske. Skoraj dve leti se je na to admiral Prica bavil z organizacijo donavske rečne plovbe. Po uveljavljanju zakona o vojni mornarici l. 1922 je bil imenovan admiral Prica za poveljnika vojne mornarice. Da ta ni večja, je krivo pomanjkanje denarja; a kar imamo, je v vsakem oziru izvrstno. Z našo mlado mornarico je letos admiral Prica posetil Krf, Malto in Bizerto. Po 44 letih aktivne službe ide sedaj admiral Prica v pokoj, spoštovan v armadi in mornarici, pa tudi v celi naši javnosti. Naj uživa še dolga leta svoj zaslužen pokoj!

d Iz Griž nam pišejo: Danes, v soboto, smo spremili k zadnjemu počitku 18 letnega mladeniča Mihaela Luknerja, kovača v Grižah, ki mu je kruta smrt v najlepši mladeniški dobi pretrgala nit življenja. Bog mu daj večni mir, preostalim pa naše iskreno sožalje!

d Pri podružnici Javne borze dela v Celju je ponudeno delo: 4 hlapcem, 1 majarju-kravarju, 4 hišnim hlapcem, 22 gozdn. delavcem, 1 trg. slugi, 14 rudarjem, 20 delavcem za gradnjo ceste, 13 zemeljsk. delavcem, 5 minirjem, 1 pečarju, 3 kovačem, 3 stavb. ključavničarjem, 5 mizarjem, 1 kolarju, 5 sodarjem, 10 lesnim delavcem, 2 tapetnikom, 9 čevliarjem, 20 zidarjem, 4 soboslikarjem, 34 težakom, 13 vajencem.

d Zlat križec, ki se nosi kot obesek na verižici okoli vratu, je izgubila celjska gospa v soboto v mestu na poti Aleksandrova ulica—Glavni trg—Kralja Petra cesta. Križec ima na eni strani graviran napis »Mamici«, na drugi strani pa »1892—1912« ter velike črke »M. D. R. Z. F.«. Križec je dragocen spomin in se pošteti najditelj vljudo prosi, da ga odda proti nagradi v po-

licijski stražnici ali pa v našem uradništvu, kjer se izve naslov lastnice.

d Odkritje spomenika padlim vojakom v Vojniku se je izvršilo včeraj dopoldne z velikimi svečanostmi. Po slavnostnem sprevedu iz Arclina in maši se je izvršilo ob pol 12. odkritje spomenika ob navzočnosti ministra na razp. g. dr. V. Vukovca, sresk. načelnika g. dr. Hubada, zastopnika celjske garnizije, predsednika Zveze slov. vojakov majorja Colariča, Zvezinega tajnika kurata Bonača, raznih krajevnih veljakov in velikanske množice naroda iz vse okolice. Na provizorični plošči je doslej navedenih 162 vojakov, ki so padli v svetovni vojni iz tega okoliša. Ker pa je padlo dejansko nad 300 mož, prosi krajevni odbor Zveze slov. vojakov, da se mu nadalnja imena prijavijo. Spomenik bo zelo veliko delo in bode stal okrog 60.000 Din. Po številnih govorih in petju se je vršilo polaganje vencev v spomin padlim junakom; vencev je bilo toliko, da so spomenik skoro čisto zakrili.

d Iz železniške službe. Premeščena sta uradnika II/5 Mihaljevič Dragič iz Hrastnika v Ljutomer in Sepič Oton iz Dobove v Mursko Soboto. Premeščen je kretnik Stancer Josip iz Sevnice na Blanco.

d Poročila sta se včeraj v Mariboru g. Stevo Plaš, železniški uradnik v Celju in gdč. Marica Hočvarjeva, odvetniška uradnica v Celju. Bilo srečno!

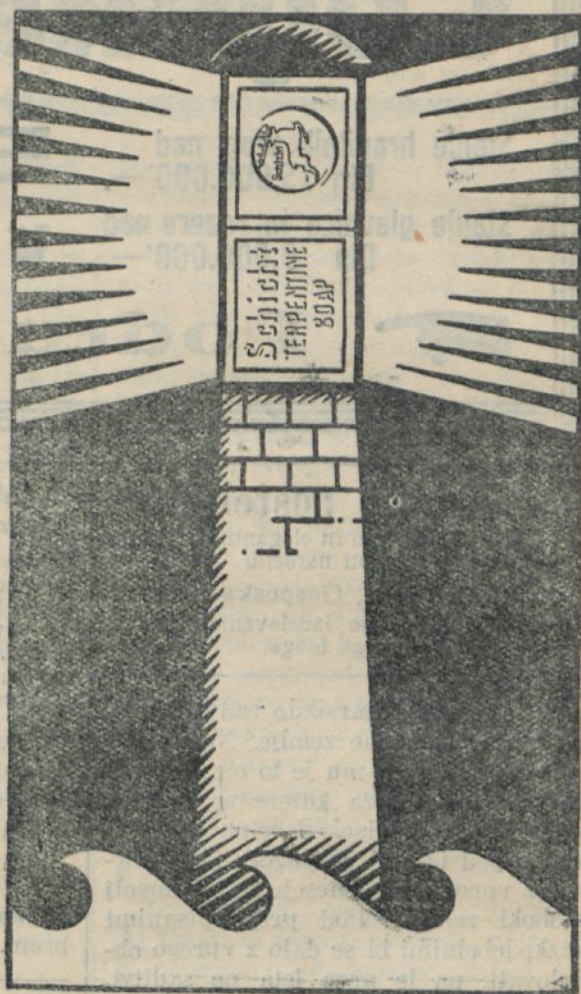
d Nakup slovenskih posestev po Nemcih ob severni državni meji. V Dravski dolini in na Kozjaku je prešla v zadnjem času cela vrsta slovenskih posestev v nemške roke. Kjerkoli je na prodaj kakšno posestvo, bodisi na dražbi ali sicer, povsod opazimo bivše Südmarmine vodilne člane kot kupce ali posredovalce. Ker kupujejo posestva tudi ljudje, od katerih je splošno znano, da ne premorejo niti pare, je jasno, da stoje za njimi drugi, ki zasledujejo pri tem gotove cilje. Na vseh važnejših in prometnejših točkah hočejo imeti tukaj ob meji ljudi nemškega mišljenja, kar lahko postane opasno za naš narod in državo. Tako zaznamuje zemljiška knjiga v Marenbergu, da je prešla v zadnjem času cela vrsta posestev v roke Nemcev: Neuner, Leitinger, Höbl, Huber, Barth, Deutschmann, Dietinger, Suppanz, Zmork, Lobenwein, Lukas, Wrentschur, Pugel, Schober, Kollenberger, Höbling, Langer itd. Kljub temu, da obstoji na podlagi zakona, s katerim se je pod bivšo Avstrijo svojčas preprečevalo nakup posestev v tukajšnjih krajih po Slovencih in ki je še danes v veljavi, takozvana zemljiškoprometna komisija, se prenos lastnine dovoljuje, čeravno bi to v danih slučajih v smislu tozadavnega zakona ne bilo potrebno. V kratkem času preide zopet več takih posestev v roke Nemcev. — Opozorjamo na to vse merodajne faktorje, da storijo primerne korake, da se v nadalje ta opasnost prepreči. Kaj vse storijo v tem oziru naši sosedje v Avstriji, zlasti na Koroškem in pa v Italiji na Primorskem. Najbolj žalostno pri tem pa je, da za borih par dinarjev sodelujejo pri tem ljudje, ki se sicer v slovenski družbi trkajo na svoja junaška narodna prsa. — Narodna Odrbana.

Razne politične in druge novice

Kongres zdravstvenih zadrug se je vršil včeraj v Beogradu. To zadružno pospeševanje zdravstva na deželi je srbska specijaliteta; nastalo je po svetovni vojni. Zborovanju je prisostvoval tudi zastopnik kralja polkovnik Carić, nadalje minister za kmetijstvo dr. Frangeš ter predstavniki ministrstva za socialno politiko in narodno zdravje. S kongresa je bila poslana pozdravna brzojavka Nj. Vel. kralju. Kongresu je predsedoval dr. Prohaska. Podanih je bilo več referatov o zdravstvenih razmerah med našim narodom in o nalogah zdravstvenih zadrug. Govoril je tudi minister dr. Frangeš. Na kongresu je bila sprejeta resolucija, ki ugotavlja, da predstavljajo zdravstvene zadruge najpopolnejši sistem organizacije zdravstvene službe ter najpoopnejšo obliko pospeševanja ter najpopolnejšo obliko pospeševanja kolektivno sodelovanje za zboljšanje splošnih zdravstvenih razmer. Resolucija zahteva, naj se zdravstvena služba organizira na podlagi zdrav-

Med 7 prednostmi ena :

posebno
svetlo!



Znak, da se uporabljajo le čista, najzlahotnejša olja, da se doseže največjo pralno moč in da varuje perilo le

Schichtovo
Terpentinovo
Milo



stvenih zadrug ter čim prej uveljavi v to svrhu tudi poseben zakon. Zdravstveno zadružništvo naj se v tem zakonu izenači glede pravic in ugodnosti z gospodarskim zadružništvom. Nadalje se poudarja potreba podpiranja zdravstvenih zadrug od strani države, banskih uprav in drugih javnih ustanov.

KINO.

Mestni kino Celje. Ponedeljek 21., torek 22., sredo 23. in četrtek 24. oktobra: »Domotožje« (Nostalgija). Ruski vefilm v 7 krasnih dejanjih. V glavnih ulogah general Aleksander Murški, Mady Christians, Wilhelm Dieterle in Livio Pavanelli. Domotožje ruskih beguncev za veliko, sveto majko Rusijo. Tragedija ruske emigracije. Volga, Volga... Pri vseh predstavah najboljši zagrebški zbor ruskih bala'ajk s petjem. Predstave pričnejo točno ob 8. zvečer. V sredo 25. oktobra ob 5. popoldne predstave za zunanje goste. Vsak večer nastopa zbor ruskih bala'ajk po kinopredstavi v mali dvorani Celjskega doma.

Nova pota našega sadjarstva.

Ivan Dolinšek, Kamnica, v »Sadj. in Vrtnarju« 10./1929.

Večina zemljišč, primernih za sadjarstvo, je zasajena s sadnim drevjem. Stari sadovnjaki so začeli pa v splošnem pešati in zadnja zima jim je prizadela hud udarec, katerega posledice še niso vse vidne. Pri obnovi pa ravnaajo nekateri skrajno napačno. Prav na tisto mesto, kjer so izkopali staro

drevo, posade mlado, mnogokrat le zaradi tega, ker hočejo na nepravem kraju štediti in si prihraniti kopanje jam. Take in še druge napake pri obnovi starih sadovnjakov so tako kritične, da jim bo treba od strani merodajnih krogov posvetiti posebno pozornost, zlasti sedaj, ko bo k obnovi primoran skoraj vsak sadjar. Tam, kjer prevladujejo stari sadovnjaki, bomo v prihodnjih letih v sadjarstvu najbrž nazadovali.

Mnogo sadnega drevja so v zadnjih desetletjih posadili tudi na neprimeren zemljišča. Da je tam dober uspeh dvomljiv, je jasno. Vendar pa je mogoče s pridom uporabiti za sadjarstvo tudi kamenita, laporasta, položna zemljišča. Treba je samo, da so prerigolana tako kakor za vinsko trto. To so praktično dokazali številni vinogradniki v zadnjih letih, ko so del slabjših vinogradov spremenili v sadovnjake s presenetljivo dobrimi uspehi. Da se da uporabiti tudi močvirno zemljišče v ta namen, je nazorno dokazal g. Šlander iz Grajske vasi v Savinjski dolini.

Toda tudi prodnata, suha zemljišča se dajo, ako se pravilno pripravijo, s pridom uporabiti za sadjarstvo. Pred nekaj leti sem potoval po Nižji Avstriji. Na nekih krajih, posebno pa v okolici Dunaja, sem videl obširne sadne plantaže, in sicer vse na slabi prodnati naplavini. Ker pa vse skrbno obdelujejo, so uspehi očividni. Vse drevje je pa nizkodebelno, komaj dobro 1.20 do 1.40 m visoko. Videl sem pa tudi novejša nasade v obliki višjih grmičev v velikosti 75 cm do 1 m. Pod drevjem pridelujejo povrtnino, socivje, jagodičasto sadje vseh vrst in izrabijo tako zemljo do skrajnosti. V

Celjska posojilnica d. d.

Stanje hranilnih vlog nad
Din 75.000.000.—

Stanje glavnice in rezerv nad
Din 9.000.000.—

v Celju

V lastni palači Narodni dom

Sprejema hranilne vloge.
Izvršuje vse denarne, kreditne
in posojilne posle. — Kupuje
in prodaja devize in valute.

Podružnici: Maribor, Šoštanj

Damsko in posteljno

perilo, fino in elegantno izvršuje
proti naročilu

M. ŠRIBAR, Celje, Gosposka ulica 17
Prevzame tudi samo izdelovanje perila iz
lastnega blaga.

naših kraji bi marsikdo rad sadjaril,
pa nima primerne zemlje. Na zgoraj
opisani način pa mu je to omogočeno.
Njivski nasadi, za katere se morajo
vzeti res samo visokodebelna drevesa,
ker le pod takimi je mogoče obdelova-
nje z vprego, se obnesejo le na dovolj
globoki zemlji. Pod prej opisanimi
nizkodebelnimi bi se dalo z vprego ob-
delovati, pa le prva leta po saditvi,
pozneje bi se moralo obdelovati z lo-
pato, izjemno bi se dalo delati z mo-
talom, kot sem to videl v okolici Press-
bauma pri Dunaju.

V položnih legah bi se obdelovalo
kot v vinogradih, s kopanjem, in bi bi-
lo našo vinsko krizo na ta način vsaj
deloma mogoče rešiti. Res je, da bo tu-
di v sadjarstvu nastopil enkrat zastoj,
kot se pri vsaki gospodarski panogi
v presledkih dogaja, toda sadja se no-
bena država ne bo tako branila kot vi-
na. Vino se da umetno napraviti, raz-
množiti in izboljšati, pri sadju je to
izključeno. Uporaba sadja se bo pa ši-
rila tudi pri nas. Čim več in čim lep-
še sadje bomo pridelali, tem večji bo
dotok kupcev in pri skromnosti ter de-
lavnosti naših sadjarjev bomo tudi pri
nižjih cenah imeli dobiček.

Sadjarstvo in vrtnarsko društvo pa
bi prosili, da bi v prihodnje prirejalo
v vseh večjih krajih sadne sejme po
vzorcu onega v Ljubljani. Na ta na-
čin bi spravilo v neposreden stik sad-
jarje z odjemalci in izboljšalo domačo
uporabo sadja, kar bi bilo v vsakem
oziru v interesu sadjarjev.



iz Hude jame,
Zabukovce
in vseh drugih rudnikov
dobavlja in do-
stavlja trgovina

Franjo Jošt, Celje, Aleksandrova ul. 4

Za grobe in grede

ima v vseh barvah cvetoče mačehe itd.
vrtarstvo Zelenko

4 Celje, Ljubljanska c. 2

Štefan Strašek

čevljarska delavnica, Celje, Kovaška ulica
priporoča svojo veliko zalogo čevljev last-
nega in tovarniškega izdelka. Priporoča se
zlasti gg. učiteljem in uradnikom. Oddaja
na obroke. Pošilja po pošti proti povzetju.

2-2 ZA VSE SVETNIKE

nagrobne vence

v največji in najlepši izbiri, trakove za
vence v vseh barvah in širinah, kakor
tudi vse žalobne predmete najcenejše v
modni in manufakturi trgovini
Fr. KARBEUTZ, Celje, Kralja Petra 3

Pozor pred požarom.

Ali imate v Vaši hiši, trgovini ali tovarni
svetovnoznani gasilni aparat 'MINIMAKS'?
Z istim pogasite vse vrste požare. Naročbe
novih aparatov, punjav, pregled starih apar-
tov izvrši zastopnik Josip Kaučič, Celje, Lava 22.

„JAVA“ pšenična kava
je izvrstna, zelo redilna in okusna.

Zahtevajte jo pri vseh trgovcih! — Razpo-
šiljamo jo tudi po pošti v zavojih po 5 kg
za 70 Din, če se denar naprej pošlje ali pa
po povzetju za 75 Din. Povzetje je 5 Din
dražje. Poštnino plačamo mi. Vsakemu 5 kg
zavoju »JAVA« pšenične kave je kot darilo
pridana lepa skodelica za kavo. — Kdor
pošlje 2 Din v znamkah, dobi vzorec 100 gr.
»JAVA« pšenične kave poštne prosto.
Sprejememo za vsak večji kraj zastopnika

Prazna soba

velika in lepa, se odda s 1. septem-
brom. Naslov v upravi. 818 2-1

Vljudno naznanjam cenj. občinstvu,
da sem otvoril

ново krojaško delavnico
na Slomškovem trgu št. 1.

Ker sem si pridobil strokovno znanje
v Parizu in drugih večjih mestih,
upam, da si bom s solidnim delom in
nizkimi cenami pridobil zaupanje cenj.
odjemalcev. **Franjo Šilih.**

Češko sukno

v veliki izbiri kupite najceneje

pri „SOLNCU“

A. Dofenik, Celje, Glavni trg 9.

50-15

Franjo Dolžan

kleparstvo, vodovodne inštalacije
strelvodne naprave.
CELJE, ZAKRESIJO 4.
Prevzema vsa v zgoraj navedene
stroke spadajoča dela in popravila.
Postrežba točna in solidna. Cene
zmerne. 50-16

Diplomirana uč- teljica glasovirja

absolventinja zagrebške Muzičke akademije,
želela bi se v Celju nastaniti, ako se javi
zadostno število učenk in učencev. Pouk v
hrvaškem in nemškem jeziku vestno, točno
po zelo dobri i uspešni metodi. Ponudbe
pod šifro »808« na upravo. 2-2

Nogavice

vseh vrst se po najnižjih cenah
podpletajo.

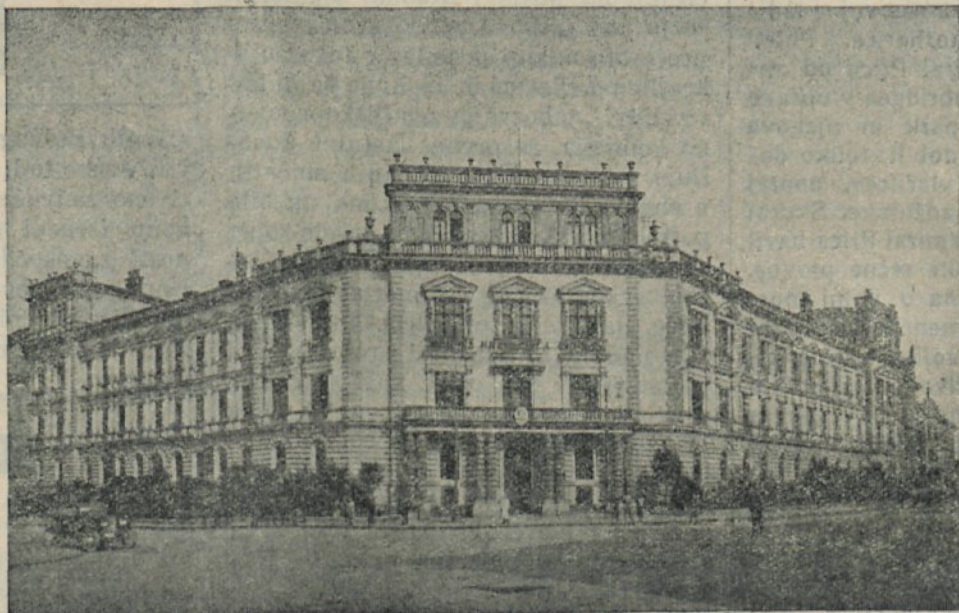
Strojna pletilnica BANDECK, Celje,
Gosposka ul. 30. 8

Najvarneje in najugodnejše se nalaga denar pri pupilarnovarnem zavodu, ki že obstoja 64 let

Celjska mestna hranilnica

v CELJU, KREKOV TRG (v lastni palači pri kolodvoru)

Prihrankom rojakov v
Ameriki, denarju nedo-
letnih, ki ga vlagajo
sodišča ter naložbam
cerkvenega in občin-
skega denarja posveča
posebno pažnjo.



Hranilnica daje poso-
jila na zemljišča po
najnižji obrestni meri.
Vse prošnje rešuje
brezplačno.



Za hranilne vloge jamči poleg
premoženja hranilnice

še mesto Celje

z vsem premoženjem
in vso davčno močjo.

Moderne tiskovine

vseh vrst: knjige,
lepake, letake,
pisemske glave,
kuverte, vabila
i. dr. Vam nudi
v okusni izvedbi
in po zmerni ceni



Zvezna tiskarna v Celju

Lastna knjigoveznica

Izvršuje vsa v njeno stroko spadajoča dela. Ljudske knjižnice
imajo pri vezavi popust.